

handler, hvor han jo også anerkender flere af de principper, herunder at der skal betales mere for forurening og det fornuftige i at hæve grænsen for, hvornår der skal betales topskat, og det fornuftige i at fjerne mellemskatten.

Hvis det er den radikale ambition på skatteområdet, vil jeg godt igen spørge til, hvordan hr. Niels Helveg Petersen vurderer muligheden for at få det gennemført med socialisterne, som Det Radikale Venstre nu tilhører som en del af den konstellation, man indgår i, og som man jo også ønsker at gå i regering sammen med. Der skal vel trods alt ligge et regeringsgrundlag på det tidspunkt, hvor det måtte ske. Så hvordan vurderer hr. Niels Helveg Petersen mulighederne for, at den radikale vision om de her emner vil kunne blive gennemført i en sådan konstellation?

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:57

Niels Helveg Petersen (RV):

Det, jeg gav udtryk for i forhold til mellemskatten og hævelse af topskatten, var, at jeg sagde, at isoleret set er det elementer, som vi kan gå ind for, men de skal jo ses i sammenhæng med den samlede reform. Den samlede reform har ikke et udseende, som gør, at vi kan stemme for den her ved den sidste behandling. Jeg vil reservere mig muligheden for at se, hvad S og SF finder ud af i sommerens løb, og så forholde mig til det, når jeg kender deres udspil.

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til den radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Enhedslistens ordfører, og det er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal gøre det kort, for det, man kan konkludere, ikke mindst på baggrund af andenbehandlingen og nu her tredjebehandlingen, er, at regeringspartierne helt åbenlyst ikke ønsker at diskutere essensen i deres egne forslag. De vil bare stemme dem igennem her om ganske få minutter.

Man har ikke ønsket at forholde sig til de to væsentligste kritikpunkter af skattereformen, nemlig at reformen øger uligheden i samfundet med skattelettelser til dem, der tjener mest – de får en skattelettelse, der svarer til mange menne-

skers årsindkomst – og at man prioriterer skattelettelser til dem, der tjener mest, i stedet for at forbedre velfærden. De to ting, nemlig at uligheden øges, og at skattelettelser til rige mennesker prioriteres højere end den fælles velfærd, har man ikke ønsket at gå ind i en debat om.

Man har i stedet for brugt al sin taletid på at kritisere andre partiers politik. Det er helt o.k., og alle bør være glade for, at der er nogle, der gider diskutere deres politik, men det skal ikke være sådan, at man bruger det som en overspringshandling for at undgå at forsvare det, der er kernen i ens egen politik, og som man ikke bare lægger frem, men faktisk også agter at vedtage her om lidt.

Er det f.eks. lykkedes gennem korte bemærkninger at aftvinge dem, der står bag skattereformen, nogle svar, har vi fået bortforklaringer i stribevis og helt misvisende svar, der var helt ude i hampen. Det er f.eks. fra fru Pia Kjærsgaard, som i går kom med den opsigtsvækkende påstand, at reformen ikke vil øge uligheden, fordi de, der får de største lettelser, selv betaler. Jeg mener, at det må selv skatteministeren tage afstand fra, for det er jo ikke meningen med den her skattereform.

Meningen med den er jo, at de, der tjener mest, skal få mest, men skatteministerens våbenfælle i den her sag, fru Pia Kjærsgaard, har altså i sin visdom fundet ud af, at de, der får de største lettelser, selv betaler. Det må sættes på plads af skatteministeren. Det kan regeringen ikke have siddende på sig.

Men det er ikke sikkert, at vi får en sådan korrektion, for vi hørte jo før hr. Mike Legarth bevæge sig ind på den samme underholdende bane ved at nægte, at skattereformen øger uligheden i samfundet. Jeg må indrømme, det er forunderligt, at man overhovedet kan få sig selv til at stå at sige sådan nogle ting under en tredjebehandling af så stort et lovkompleks.

Vi har også hørt en meget mærkelig påstand om, at de penge, der gives til at lette topskatten, ikke kan bruges til velfærd. Det er jo et rundtosset argument, og jeg er da glad for, at skatteministeren i går erkendte her fra talerstolen, at tingene selvfølgelig ikke hænger sådan sammen. De penge, der bruges, og som jo er rigtige penge og foræres til dem, der har de højeste indkomster, kunne selvfølgelig have været brugt til at forbedre skolerne, til boliger til de demente, som vi kan se i dag ikke får en bolig, eller til at fylde nogle af de andre huller ud, der er i vores velfærd.